

Anul
XVI

Ianuarie - Februarie 1938

No.
1-2

SOLIDARITATEA

Organul Asociației Învățătorilor
din județul Sorocea

Publicație din colecția Periodice Naționale Vechi
„Moldavica” Biblioteca Națională a RM

Abonamentul 100 lei pe an
Adresa: Sorocea, Casa Învățătorilor

CUPRINSUL:

Pagina

Viața și școala:

Intre etern și efemer	de Gh. A. Rusu	1
Insușirile educatorului	Gh. Anghelescu	5
Micul cerșetor	M. Rusnac	10

Discuții:

Scrisoare deschisă lui nenea Buftea	de E. Țagă	12
-------------------------------------	------------	----

Cărți, reviste:

Calendarul Învățătorilor (A. Staver). Almanahul Străjerilor (Gh. Anghelescu). „Școala Țăranului” (T. Miteșcu)		18
---	--	----

Profesionale:

Învățătorii din alte țări (Gh. Rusu). O sărbătorire (Gh. Anghelescu). Excursiile Meșecului. Convocarea Adunării G-le a Asociației Inv. Convocarea Adunării G-le a Cooperativei „Lupta”. Convocarea Adunării G-le a Băncii „Progresul”. Bilanțul pe 1937 al Asociației, Cooperativei și Băncii C. D.		26
---	--	----

Informațiuni:

Dela alții. Dela noi.		41
-------------------------------	--	----

Solidaritatea

Organul Asociației Învățătorilor din județul Soroca

Fondat în Ianuarie 1923

Viața și școala

Între etern și efemer...

Deunăzi, în fața microfonului, cel mai autentic reprezentant al filosofiei noastre românești, d. Rădulescu-Motru, a pus întrebarea: „Îmbătrânește, oare, pământul?” Răspunsul pe care l-a dat, a fost negativ. „Pământul nu îmbătrânește.”

De fapt, nici nu se putea da un alt răspuns.. În caz contrariu, ar fi însemnat că nu singur pământul îmbătrânește, ci universul întreg este supus unui proces de îmbătrânire, fiind, în același timp, predestinat morții.

Ori, universul nu este nici tânăr, nici bătrân... El se găsește în afară de timp: același, întreg, complex, imperceptibil, nedefinit și etern.. Nu! Universul, implicit pământul, nu îmbătrânește... Și când spunem aceasta, nu ne gândim numai la complexul realităților de ordin material, ci și la toate legile și fenomenele de organizare și manifestare a lumii... De asemenea, ne gândim și la fenomenele de ordin spiritual, care sunt supuse aceluiași proces de eternizare...

Legile acestea toate, aceste fenomene universale și naturale (universul întreg) există în sine, dincolo de vreme și ni se descopăr nouă treptat, prin mijlocirea științelor.. Această cunoaștere a lor de către noi, prin încadrarea noastră în natură, prin identificarea noastră cu rosturile vieții, prin dezvoltarea noastră naturală și desăvârșirea noastră personală, o numim noi *tendință către perfecționare*.

Mor lucrurile, mor organismele vii, aceste mijloace de deslănțuire și manifestare a fenomenelor vieții, aceste elemen-

te efemere ce s'au născut din colaborarea principiului vieții cu al morții, murim noi, bieții oameni, îngropând în pământ marile probleme ale vieții noastre strict egoiste—, viața în sine, însă, depășește existența noastră și se realizează, purificându-se și perfecționându-se. Viața în sine, pură și perfectă, este veșnică, pentru că servește, în natură, o cauză eternă.

Ah, viața aceasta a noastră, cu caracter strict egoist...! Când te gândești la dânsa o clipă doar, simți numaidecât în gură încheștarea unui gust amar și sufletul îți e cuprins de o adâncă amărăciune..

Iată-l pe omul, a cărui existență în timp are o durată cu totul efemeră.

Egoist din fire, „epicurean” în atitudine, el are ca lozină de traiu „carpe diem”, iar ca metodă în viață „homo homini lupus”. Viața lumii întregi se reduce, pentru dânsul, la viața lui proprie, iar omenirea, așa cum o înțelege el, o formează el singur, cu toate nevoile și interesele lui înguste, egoiste. El nu vede în lume alte plăceri decât acelea ale lui proprii și nu are cunoștința justei valori personale a lui. Mic la suflet, îngust la minte și mărunț la fapte, el se pierde jalnic prin labirintul „eternelor nimicuri” și se desfată într’una, într’un regretabil și efemer „dolce farniente”.. Spirit sărac, nu se întreabă de unde vine, încotro merge și care e adevăratul sens al vieții lui pe pământ, iar sufletul său mic nu e niciodată turburat de apăsarea atâtor întrebări chinuitoare.

Indiferent la tainele universului, impasibil în fața fenomenelor naturii și rece la toate frumusețile și armonia lumii! Prin el, viața nu se desăvârșește și natura nu-și prețuește propriile sale podoabe.. În literatură, știință și artă, dacă se găsește întâmplător, nu este în stare să creeze ceva care să depășească propria lui existență.

Indrăgnet câte odată și activ peste măsură, dar lipsit de înțelegere, servește atunci de element determinant și susținător al unui războiu material permanent, fiind, astfel, mai mult un agent al hazardului, unde nu tronează niciodată dis-

ciplina și autoritatea severă a spiritului...

Gata oricând a încheia cele mai rușinoase tranzacții de conștiință, este atunci factor de dezechilibru, este solul reprezentativ al principiilor negative.

Demonică faptură, pusă vremelnic în serviciul lui Ahri-man, trece prin viață, lăsând în urmă doar o tristă amintire, căci viața prin el n'a făcut nici un pas spre armonia și perfecțiunea ei eternă...

Sau:

Lipsit de personalitate, cuminte, blând și inofensiv ca o plantă, duce o viață de permanentă demisomnolență.

Nedând vieții nimic și nimic cerându-i în schimb, trăind pe de rost, insensibil la tot ce-l înconjoară, el apare în lume ca un simplu accident, fără alt rol decât acela de element prin care natura activă se transformă și nu are o însemnătate cu mult mai mare ca micile depozitări de azot, ce se formează la rădăcinile plantelor uleioase... Fiind lipsit de curaj și voință, el nu caută să pună în valoare potențialul de energie cu care l-a hărăzit natura.

Concretizare eternă a materiei, sub acțiunea directă a germenului vieții, apare, de milioane de ori, sub aceeași formă, făcând legătura între viață și moarte, dar este întotdeauna mort, chiar din clipa în care se naște.

Viața eternă, prin el, nu se realizează, nu se desăvârșește și nu se armonizează, ci mai mult stagnează... El este o cădere grea în calea fluidului spiritual din eternitatea elanului vital.

••

În contrast direct cu aceștia, omul adevărat este un element de realizare și perfecționare a vieții. El trăiește nu pentru sine, ci pentru viața eternă a lumii și pentru scopurile înalte, pe care, el singur, în intimitate, le întrezărește... În contrast direct cu omul mort al clipei prezente, el caută să dureze fapte pozitive, care să-l depășească, să depășească ale lui interese și, încadrându-se în râul mare al vieții lumii întregi, să se proiecteze în eternitate... Moartea, pentru dănsul, nu este un sfârșit, ci un repaos în lupta ce se dă pentru

triumful vieții pure. În omenirea întreagă, el nu se vede pe sine; de aceea, interesele lui sunt supuse interesului general...

Suflet limpede ca poezia naturii și mare ca universul strânge cu căldură toate comorile vieții, ținând, în același timp, toate bunurile și durerile lumii.—La ce a folosit viața lui pe pământ, dacă viața eternă n'a avut nici un ajutor de la dânsa...? Ce rost au prezentele bucurii personal-egoiste, când în jurul său distinge aceeași nesfârșită durere? La ce folosește minciuna clipei prezente...? Iată întrebările ce-l chinuesc.

El ridică cupa cu otravă și închină pentru triumful adevărului, se răstignește pentru întronarea unei morale mai perfecte și a unei credințe divine, moare pe rug, numai ca să încâtușe domnia hipocriziei și a lașității, luptă cu pricepere, îndârjire și bărbăție pentru instaurarea unei armonii și dreptăți sociale perfecte, rupe barierele nepăsării și neștiinții, împingând spiritul pe înălțimile cele mai colțuroase, mai singuratic și mai primejdioase, dar și mai sublime, ale vieții...

Factor de creațiune și armonie universală, element de perfecționare și eternizare a frumuseților naturii și ale vieții, cântăreț prin care doinesc superb simfoniile gâlgăitoare ale lumii acesteia, poet divin, prin care natura se oglindește, se admiră, se perfecționează și se prețuiește, gânditor prin care universul caută să se descopere și să se cunoască pe sine, cercetător neobosit... geniu care nimicește spațiul și timpul pentru ca să-și întindă personalitatea cât mai departe, ... cât mai departe, căci, doar, viața lui este un mijloc de realizare și perfecționare a vieții eterne.

Omul clipei prezente e un licurici, omul vieții eterne este un luceafăr... Omul clipei prezente e un obstacol în calea purificării naturii și a vieții, omul vieții eterne este un element de realizare și de perfecționare a lor. Omul clipei prezente e un factor producător de nemulțumire și durere, omul vieții eterne este un element de limpezire și împăcare.

Omul clipei prezente e o drămbă, omul vieții eterne e o orchestră care se contopește armonic cu simfonia eternă a vieții.. Omul clipei prezente se apropie de vierme sau de demon, omul vieții eterne se apropie de zei... Și, oricum, în fața naturii, este, trebuie să fie o deosebire între aceștia doi...

Gh. A. Ruzu

Însușirile educatorului.

Intr'un studiu publicat în „Revista de pedagogie”, d-l profesor univ. C. Narly se ocupă de problema însușirilor educatorului, problemă de o importanță capitală în pedagogie. În afară de această importanță, problema însușirilor ce trebuie să-l caracterizeze pe educatorul ideal, prezintă un aspect de actualitate datorită progreselor ce s'au făcut în ultimul timp în domeniul pedagogiei și e locul să spicuim și să comentăm, pentru clarificarea ei, câteva sugestii, demne a fi cunoscute de orice educator dornic de progres și perfecționare în misiunea sa.

Cu toate că pregătirea educatorului este de mare importanță pentru facilitatea operei de educație, totuși această pregătire a fost neglijată, datorită părinților cari au crezut că, odată cu dreptul, au și pregătirea necesară a face educația copilului, din care cauză s'au mărginit a cere educatorului puțină știință de carte și nici o altă însușire. Totuși, cugetătorii din domeniul pedagogiei au cerut dela educator însușiri importante.

Astfel, Quintilian cere calități mari de moralitate, știință, pricepere educativă și de cunoaștere a sufletului, iar Hrisostomul cere ca educatorul „să fie mai desăvârșit decât orice pictor sau sculptor”.

Augustin cere educatorului: „Să fim cu entuziasm și cu bucurie în convingerea liniștitoare că lucrăm bine” și în afară de voioșie, educatorul să respecte individualitatea elevilor, să arate răbdare și iubire față de elevi.

În sec. XIII, Peraldus cerea dela educator să fie: 1) „un spirit-talentat”, cu putere inventivă. 2) să aibă o „voință morală”, 3) să unească știința cu modestia, 4) Să aibă elocvență, 5) să aibă experiență și dexteritate practică în instrucția copiilor.

Epoca renașterii, reîmprospătând antichitatea, reclamă dela educator însușiri deosebite, prin cugetătorii ce apar în această epocă. M. Palmieri pretinde educatorului onestitate

în moravuri, o deosebită pregătire științifică pentru a face un învățământ care să trezească și să cultive spontanietatea copilului, iar din partea părinților, stimă pentru educator.

Mai multă bază pune pe moravurile educatorului și intelectul său, decât pe știință, Montaigne, iar Erasm cere dela educator iubire, să fie prietenos, senin, voios și inventiv, în timp ce Vives reclamă desinteresare materială, bunăvoință, afabilitate, moravuri bune, prudență, înțelepciune, putere de adaptare atât la materia de predat cât și la psihologia copilului, talent și pregătire pedagogică. Schneider cere următoarele însușiri dela educator: „Voioșie, blândețe, tinerețe, springeneală spirituală, comunicativitate, încredere adâncă, dar și opusele acestora: seriozitate, mână tare, vârstă matură, cum-păneală, atitudine tăcută, vigilență, nu prea mare erudiție”.

Pentru a ajunge la constatări cât mai științifice cu privire la psihologia educatorului, Schneider se folosește de trei metode: 1) metoda istorică, 2) metoda deductivă și 3) metoda inductivă.

Caracteristic pentru metoda deductivă este lucrarea lui Kerschensteiner „Sufletul educatorului și problema formării învățătorilor”. Prin această metodă, el ajunge a găsi următoarele însușiri necesare educatorului: 1) înclinația, 2) capacitatea, 3) trăsătura caracteristică — „obiectivitate dumnezeiască”, 4) tendința de a influența determinant pe copil, 5) a cincea însușire constă în a se simți așezat în serviciul spiritual al comunității. Aceste însușiri se referă la educatorul conceput în sensul vechiu al preceptorului, cu un singur elev, iar pentru educatorul modern, care are în grija sa o pluralitate de elevi, la însușirile de mai sus, Kerchensteiner mai adaugă următoarele: 1) aptitudine pentru obiectul predat, 2) talent retoric, 3) aptitudine pentru raport direct și personal cu elevii, 4) aptitudine de individualizare a materiei de predat, 5) o anumită lărgime de conștiință pentru a fi capabil să se poată gândi la materie, stabilind în același timp legătura sufletească cu fiecare elev, 6) a putea fi pătruns de valorile superioare pe care le posedă.

Cu ajutorul metodei inductive, prin experimente și anchete, Döring face următorul portret al învățătorului ideal:

1) Caracteristica învățătorului de vocație este caracterul moral ce se exteriorizează în viața exemplară, voința tare, hotărâtă, independentă, perseverentă. 2) Structura estetică ce tinde la realizarea posibilităților de valori cari zac în copil. 3) Structura socială manifestată prin iubirea pentru copil. 4) Structura teoretică; cunoștințele nu constituiesc un scop, ci un mijloc și deaceia pune accent pe dezvoltarea puterilor de gândire productivă în elev. 5) Structura economică: cu minimum de forțe, educatorul să înlătuiască idealul pedagogic în copil. 6) Structura politică—impunerea voinței proprii.

Döring mai încearcă o caracterizare a tipurilor de învățători după schema lui Spranger, enumerând următoarele tipuri: religios, estetic, social, teoretic, economic și politic.

Fr. Schneider, în lucrarea sa „Psihologia profesiei de învățător”, face următorul portret al învățătorului ideal: „un om moral înarmat cu multe virtuți, mai ales cu pietate, spirit de dreptate, blândețe, iubire și voioșie, dotat cu mare inteligență, cu o memorie credincioasă, cuprinzătoare, vie, cu o bogată fantezie, cu un sentiment profund și capacitate de a-și stăpâni mișcările expresive involuntare, plin de activitate și spirit de întreprindere, caracterizat printr'un tempo psihic rapid, dar și plin de liniște interioară și cumpăneală, încoronat prin dotație pedagogică în sens restrâns și anume: înclinare pentru contactul cu copiii, pentru a se juca cu ei, a-i învăța și a-i conduce la bine, fire tinerească, trebuință de a împărtăși și talent de expunere, capacitate de sesizare a individualității școlarilor și de adaptare la ei, tact pedagogic, capacitate de conducere a clasei, la care ultimă însușire aparțin în deosebi energia personală, sentimentul superiorității și atenția distributivă. Dacă ne reprezentăm toate aceste însușiri reunite în marea personalitate esențială, deschisă pentru tot ce e bun și frumos, pe pedestalul de aur al unei adânci religiozități, avem atunci portretul învățătorului și educatorului ideal, în cecace privește însușirile sale spirituale.”

După dl prof. univ. C. Narly, însușirile educatorului sunt de două feluri: 1) Insușiri născute și 2) Insușiri dobândite.

1) *Insușiri născute.* a) Voința de desăvârșire, care duce la autoeducație și educația altora. b) La educator, voința de desăvârșire se manifestă în cadrul valorilor de devotație față de oameni și mai ales față de copii. Dar ceea ce caracterizează pe educatorul ideal, este devotamentul, având înțelesul de iubire pedagogică. c) Devotamentul față de copil, unit cu voința de desăvârșire, presupune puțința și tenința de a înțelege pe copil. d) Darul intuitiv de a cunoaște pe om și a-l înțelege dintr'un gest, puterea de a vedea clar în sufletul copilului, sunt calități indispensabile educatorului. e) Entuziasmul pedagogic facilitează creația în educație, optimismul față de posibilitățile de devenire ale naturii umane, încrederea puternică în eficacitatea acțiunilor. f) Adâncă moralitate manifestată chiar prin însușirea devotamentului. Orice manifestare a educatorului să poarte pecetea adâncii sale moralități. g) Inteligența, este o însușire ce se cere cu drept cuvânt educatorului, o inteligență colorată de o imaginație pusă în slujba operei de educație cu întreaga ei finalitate, o inteligență imaginativă, dar totodată integrativă, urmărind integrarea ideilor în cadrul lor de relațiuni constante și firești.

2) *Insușiri dobândite.* În afară de însușirile născute, educatorul trebuie să mai întrunească și alte însușiri ca fruct al străduințelor sale în pregătirea pentru profesia sa:

a) Cultura generală, pe de o parte cu accent literar, pe de alta cu accent manual. Cultura generală ajută educatorului să satisfacă curiozitatea multilaterală a copilului în toate domeniile, pentru a hrăni mintea copilului cu cunoștințele spre care arată o deosebită înclinație, pentru a răspunde și stimula întrebările copilului, căci, după cum spune Goethe: „Nimic nu este mai păgubitor pentru o școală, decât un învățător care nu știe mai mult decât ceea ce ar trebui să știe elevii săi”.

b) Pregătirea pedagogică. În orice ramură de activitate,

nu se poate înfăptui nimic temeinic fără multă și grea ucenicie. La fel este și în educație. Neglijența ce s'a arătat până acuma față de pregătirea educatorului, a făcut să se creadă că genialitatea educatorului este deajuns, uitându-se că talentul înăscut trebuie cultivat pentru a-și da întreaga măsură. Educatorul trebuie să devie stăpân pe acel minimum de cunoștințe și practice, referitoare la tehnica profesiei sale.

c) Stilul, adică prelucrarea propriei originalități în sensul ei propriu. Educatorul trebuie să se manifeste totdeauna exemplar, înlăturându-și defectele și cultivându-și calitățile. Stilul este rezultatul coordonării și ierarhizării intereselor, pentru maximum de realizare a interesului dominant. Educatorul fiind un veșnic exemplu, iar menirea sa fiind să exprime idei, sentimente, atitudini, urmează de aci că stilul la educator este deosebit de important. Educatorul cu stil armonizează gestul cu gândul exprimat. Condițiile stilului, după Buffon, sunt: precizie, concizie și claritate și, dacă la acestea mai adăugăm adecvarea, avem condițiile principale ale stilului în vorbirea educatorului. Prin adecvare înțelegem ca vorbirea educatorului să corespundă intenției sale și nivelului spiritual al elevilor săi.

Învățătorii, în tendința lor continuă spre perfecționare, nu pot neglija constatările, cugetărilor pedagogi, enumerate mai sus. În practica carierei noastre, vom căuta să armonizăm aceste cerințe cu activitatea zilnică, pentru ca, cu minimum de efort, să obținem maximum de randament.

Gh. Anghelescu

Micul cerșetor.

Intr'o seară din Ianuarie, mergeam pe stradă. Frigul mă pătrundea prin cuteje hainei și încălțăminte de iarnă. Întunecul, vântul pătrunzător, ce sufla liber pe străzile depopulate, făceau să mă simt atât de mică și străină pe lumea această..

Aveam senzația că plutesc prin pustiu rece și întunecos al universului și aproape simțeam desnădejdea unei ființe vii, plutind singuratecă în infinitul glacial, fără să aibă speranța că va cădea undeva.

Mă trezi deodată vocea plângărească a unui băiețel de vreo 9 ani.

— „Cuconiță, dați-mi un le-e-eu!...”

Il privesc uimită și, oarecum, contrariată. Atât de mic și deja cerșetel! Nu pot desluși decât o figură palidă, ale cărei trăsături și expresie e greu de prins în întunec. Numai vocea fragedă a micuțului nenorocit se aude, neobișnuit de clar, în pustiu rece al serii de iarnă. Scot o monedă din poșetă. — „Ce vrei să faci cu leul?” îl întreb. — „Să cumpăr pâ-ă-ă-ine”, răspunde copilul cu glas tânguitor și nazal, lipsit de orice expresie și vioiciune copilărească. Li dau moneda. O ia, se întoarce indiferent, fără să zică nimic și cu pas mărunț se pierde în întunec. Il urmăresc cu privirea până ce nu-l mai văd și un sentiment greu de nemulțumire mi se ridică în suflet. Știu că nu l-am ajutat cu nimic, aruncându-i o mone-dă, fie și de 100 lei! Din contra, sunt înclinată să cred că i-am făcut numai rău, căci, dându-i banul din milă, am contribuit la umilirea demnității lui de viitor om și cetățean, la molesirea și demoralizarea lui, am omorât în el germenul de mândrie omenească, am încurajat lenea, slăbiciunea și cine știe ce vicii și crime viitoare... Moneda mea nu i-a încălzit nici sufletul, nici inima de copil nenorocit și fără copilărie.

Iar dacă nu i-aș fi dat moneda?

N'ar fi avut cu ce să-și cumpere o bucatică de pâine ca să-și potolească foamea. S'ar fi culcat flămând, tremurând ca un cățeluș părăsit, având ocazia la o vârstă atât de fra-

gedă să cugete la nesimțirea și nedreptatea omenească...

Știm cu toții că cel mai bun ajutor ce i-aș fi putut da, ar fi fost să-l scot din mizerie și să-l pun în condiții favorabile unei dezvoltări fizice și morale sănătoase. Dar egoismul etern ce caută să-mi păstreze ființa mea intactă, nu știu pentru ce scop, s'a opus cu violență: „Pot eu oare să adun toți nenorociții de pe stradă să-i hrănesc, îmbrac și cresc? Are copilul dreptate, dar am și eu!..”

Totuși, copilul se pare că ar avea mai mare drept să pretindă vieții ceea ce nu refuză altor ființe asemănătoare. Imi simțeam mai ales neputința în fața mizeriei, ce-mi aținu-se o clipă calea... De aceea, eram nemulțumită... De aceea, nemulțumirea grea îmi apasă sufletul, crescând mereu...

M. Rusnac—Soroca

Discuții.**Scrisoare deschisă lui nenea Buftea***

Dragă nene Buftă,

Din prima cunoștință mi-ai devenit simpatic și asta poate că nu ar fi suficient motiv care m'ar face să-ți scriu.

Mi-ai rămâne pur și simplu simpatic și mai mult nimic. Dar vezi că nu mă împac cu anumite credințe pe cari le-ai mărturisit prin condeiul, tot așa de simpatic, al prietenului și regisorului d-tale pe scena revistei „Solidaritatea”.

Imi pare rău mai ales că opera pe care ai citit-o dimineața și în care se vorbea „despre punerea fiecăruia la locul lui” pentru o mai ideală organizare a societății, nu te-a convins în deajuns de importanța, de necesitatea și de actualitatea urgentă a acestei probleme. Admiți că s'ar putea pune fiecare la locul potrivit cu aptitudinile sale firești, „*dacă n'am avea un procent de peste 90 de indivizi, ce nu sunt de loc diferențiați ca însușiri psiho-fizice*”.

Și fiindcă mi se pare că aici e geneza celei noastre, am subliniat vorbele d-tale, căci de aici drumurile noastre se despart, fiecare pornind în direcții deosebite.

„90% de indivizi ce nu sunt de loc diferențiați ca însușiri psiho-fizice”!

Afirmația e greșită, pentrucă e împotriva celei mai elementare legi a naturii.

Natura nu creiază niciodată lucruri cari să se asemeze până la identitate, ci găsește tipare diferite, ce nu le repetă niciodată, pentru fiecare creatură, cu tot numărul lor impresionant de mare.

Dragă nene Buftă, eu te-aș ruga pe dumneata să cutreieri globul pământesc și să cauți nu cei „90% de indivizi „de loc diferențiați psiho-fizice” — procentul acesta ți-l reduc mult, mai mult decât îți închipui, nu la 90%, și nici la 1%, ci să cauți între cei peste 2 miliarde de oameni ce trăiesc pe

* Vezi „Solidaritatea” din Decembrie 1937, articolul „Omul, subiect de discuție”

pământ numai 2 din ei cari să se asemeze până la identitate, să nu zicem sufletește—că asta e mni greu de măsurat—ci măcar fizicește.

Ai avea chiar permisiunea, dacă vei găsi mijloace de transport, să te deplazezi și în alte planete. Dacă vei reuși în toată călătoria dumitale să găsești doi inși cari să se asemeze perfect, atunci, dragă nea Bufta, dumneata vei deveni un mare descoperitor, mai mare decât Columb, decât Amundsen și de cât Nansen, vei sfida natura și îi vei râde în nas, căci toate legile ei nu vor mai face două parale, fiindcă vei fi descoperit o mare și neiertată gresală a creațiunii: două ființe perfect identice.

Da, nenisorule, două ființe, două lucruri, doi indivizi perfect asemănători nu există și, dacă ar exista. ar fi o mare greșală a naturii, căci ea nu i-a suferit niciodată.

Știi că sunt anumiți câini poliști, cari descopăr pe făcătorii de rele numai după mirosul pe care-l lasă aceștia pe locurile pe unde au trecut.

Dela ei putem învăța că fiecare om are mirosul său specific și dacă nu-i putem deosebi numai după această însușire, aceasta se datorește imperfecțiunii simțului nostru de miros.

Apoi pentru a identifica pe făptașii de rele, poliștii se servesc de amprentele lăsate de ei pe diferite obiecte, ca de adevărate certificate de identitate.

Vezi că simplele linii trasate pe pielea degetelor sunt așa de deosebite, încât, servindu-te numai de acest indiciu, poți distinge un om dintre ceilalți.

Dar dacă am lua pe om în întregimea lui?

Unde-s cei 90% ce nu sunt de loc diferențiați ca însușiri psiho-fizice?

Nu vezi că, oricât te-ai trudi cu mintea, nu găsești din 2 miliarde nici doi inși perfect asemănători?

Numai stării de înapoiere a științei se datorește faptul că indivizii au fost considerați, odată, pe picior de asemănare.

De atunci, însă, știința a progresat și progresaază me-

reu. De unde aveam mai înainte o psihologie generală, care măsura cu aceeași unitate pe toți indivizii: și tânăr și bătrân și mare și mic, astăzi lucrurile s'au schimbat. A trebuit să se nască Rousseau cu genialitatea lui, ca să ne dovedească că psihologia copilului diferă fundamental de cea a adultului. Specializarea psihologiei ca știință nu s'a oprit aci, ci s'a extins până la fiecare individ în parte, constatându-se că sufletele oamenilor se deosebesc mult unul de altul. S'a născut astfel psihologia individuală, psihologia comparată, psihologia diferențială, cu tendințe de a studia actele sufletești, manifestate numai de o anumită individualitate, bazat pe faptul că o anumită conjunctură sufletească există numai într'un anumit individ.

Astăzi, școala așa zisă individualistă ne cere să studiem pe fiecare elev în parte și să avem atâtea metode, procedee și norme, câți școlari. A lucra după același calapod cu toți elevii e tot ce poate fi mai condamnabil. Pedagogia și psihologia generală nu mai sunt legi fixe, ci numai niște norme de îndrumare.

Munca pedagogului a devenit mult mai grea.

Astăzi pedagogia vorbește tot mai mult de specializare. Auzim despre educația fetelor, a băieților, a copilului dela țară, din oraș, dela munte, din regiunea industrială, dela câmp, despre a copiilor dotați, normali, subnormali etc.

O pedagogie ideală ar trebui să se ocupe de educația fiecărui individ în parte, iar o psihologie ideală ar cere să avem atâtea tratate de studiu sufletești, câți indivizi există.

O organizare a învățământului în cadrul acestor principii se lovește, de sigur, de inconveniente practice, căci nu putem avea câte un pedagog de fiecare elev și suntem forțați, firește, a lucra cu mai mulți deodată. Pentru ca, totuși, școlarii cu cari lucrăm în grup să prezinte cât mai puține posibil diferențe de structură psiho-fizică, pedagogia este pe cale de a selecționa individualitățile cele mai asemănătoare și a le grupa după acest criteriu, creînd clase de școlari: dotați, normali, întârziți etc.

Ținând socoteală de faptul că conținutul sufletesc al copiilor este format pe baza unui mediu în care ei trăiesc, urmează că aceia ce trăiesc într'un anumit mediu, vor avea mai multe asemănări sufletești. Pedagogia ține seama de această realitate și potrivește materialul de învățământ regiunii în care e crescut copilul, spre a avea afinitate cu conținutul sufletesc al lui, creind astfel regionalismul pedagogic.

Din toate curentele ce circulă astăzi în pedagogie se vede tendința de a potrivi sistemele de educație și învățământ individualității deosebite a fiecărui școlar.

Dacă 90% din școlari „nu ar fi de loc diferențiați ca însușiri psiho-fizice”, problemele de învățământ s'ar simplifica considerabil. Nu am avea decât să alegem pe cei 90%, să adunăm din ei cât mai mulți, să inventăm metoda cea mai bună și universală și, aplicând-o à la Comenius, tuturor odată, am ajunge să culegem astfel maximum de rezultate posibile.

Dragă nenișorule Bufta, nu aștepta ca medicii specialiști să inventeze anumite „seruri medicinale cu proprietatea de a desvolta anumite celule și de a da copilului anumită dotațiune”. Toate invențiile nu sunt bazate decât pe descoperiri, rea legilor, ascunse pentru noi, ale naturii. Nici o invenție nu se întoarce împotriva acestor legi. Trebuie să recunoști și dumneata că după cum nu s'a putut inventa visatul „perpetuum mobile”, mașina miraculoasă care să creeze forță din nimic, tot așa nu se va putea inventa nici acest fermecat ser.

Mai bine ar fi să te duci să cauți în fiecare copil din aceia cari îți sunt incredințați, nu să inventezi, ci să descoperi aceste dotațiuni și să le cultivi.

Societatea progresează prin diferențierea funcțiunilor indivizilor. Cu cât înaintăm pe scara progresului, cu atât se multiplică aceste funcțiuni. Pe de altă parte indivizii sunt așa de diferențiați, încât putem alege pentru fiecare activitate socială pe cei mai potriviți scopului.

După părerea mea, funcțiunile sociale se vor înmulți tot mai tare și într'o organizare socială ideală vom avea atâtea

funcțiuni câți indivizi, căci dacă structurile individuale sunt deosebite, activitatea individuală trebuie și ea să se deosebească în aceeași măsură, pentru un deplin acord între aptitudine și activitate.

O asemenea organizare socială să ne-o punem ideativ și să lucrăm în cadrul acestui plan.

* *

Alt diferend pe care-l mai am cu dumneata, nenisorule, este pe chestia „omului” d-tale, pe care nu prea vrei să-l încadrezi într-o grupare socială și să-i cultivi conștiința de atare.

Dacă ai păstra această credință numai pentru dumneata, nea Bufta, ai rămâne un om interesant sau ciudat. Dar vezi că surprinzi oamenii noaptea pe la grădina publică din Soroca și nu-i lași să clădească planurile mărețe. Formulezi teoria că o societate este formată din oameni și cu cât aceștia vor fi calitativ superiori, cu atât și societatea pe care o compun va fi de nivel superior. Primiți pe tinerii cu elanuri nepotolite în sat ca să lucreze efectiv, fără a-și mai face planuri mari.

Pe deoparte, ai dreptate, nene Bufta. Într-o epocă de vorbe, de lichelism, de goană după favoruri, de perversitate în care trăim, ai perfectă și justificată dreptate să strigi: Îndărât la fapte, lăsați vorbele, lăsați planurile! Decât că trebuie să ținem seama de o realitate, nene.

Societatea de oameni este formată din elemente și bune și rele. Așa a fost clădită dela început, așa este și așa va fi. Răii, viclenii și lichelele sunt poftiți și ei să participe la ospățul vieții și, ca oricare oaspe, nu pot fi dați afară, ci sunt serviți, cu toate că n'au contribuit cu aproape nimic la bunurile comune, ba încă, având în vedere că sunt obraznici și nu țin seama de nici o regulă a buneicuviențe, se ospătează mai bine ca cei în drept. De multe ori, pun stăpânire pe bunuri și nu mai lasă și celor cărora le aparțin.

A nu ne interesa de mersul general al grupului social de care suntem atașați, — este a lăsa celor ce se trudesesc mai puțin dreptul de a ne exploata.

Și boul muncește, nene Buftea, dar ceea ce-i lipsește, este tocmai conștiința muncii pe care o face.

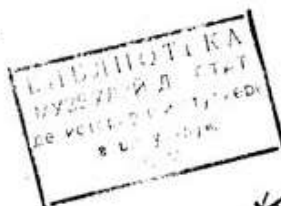
Așa au muncit și robii în timpurile mai din urmă, însă cu tot produsul, cantitativ superior, al muncii lor, o grupare de robi nu formează o societate calitativ superioară.

Nu mai îndemna pe tinerii ieșiți din școală să execute o muncă de rob, desinteresându-se de probleme mai înalte și înhămându-se la carul social, trăgând cu inconștiența boului.

Fiecare individ trebuie învățat să fie conștient față de toate treptele sociale din care face parte. Munca lui să pulseze în ritm cu munca familiei, a satului, a națiunii și a întregii omeniri de care este atașat. Orice turburare în organismul social să găsească ecou până în celulele cele mai periferice, adică în fiecare individ.

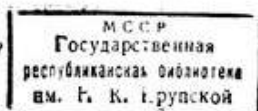
Cu aceste zise, rămân al dumnitale prea supus și prea plecat cicălitilor.

Eftimie Tagă—Otaci.

~~С.Х. 6940~~

СХ 5323

С. Х. 6940

~~4232~~

Cărți, reviste.

„Calendarul Învățătorilor”. pe anul 1938, alcătuit de I. C. Spiridon, învățător și prof. D-r Tempreanu. 200 pag. Tipografia și librăria „J. Bendit” Fălțiceni. Costul 60 lei,

Intr’o vreme când micimea de suflet caracteriza oameni și fapte, a răsărit ca din pământ, din Fălțiceni atâtor figuri culturale, un mănunchiu de pilde și îndemnuri pentru întregul neam românesc, nu numai pentru modestul corp dascălesc.

„Calendarul Învățătorilor” pe anul 1938 este semnul unei tendinți de înseninare și destindere, hrănit cu substanța vie a trecutului.

Dincolo de patimile mici de fiecare zi, el aduce un suflu proaspăt de împăcare și colaborare armonioasă. În paginile lui își dau întâlnire cele mai variate și fecunde gânduri românești. Dela umilul învățător până la ministru, penele cele mai autentice ale scrisului românesc, profesori de toate gradele, își aduc prinosul de îmbărbătare, lumină și recreare sufletească pentru modestul lucrător de vie, învățătorul.

Nu este un calendar de perete—ornament, ci o carte aleasă și rară, cu care, în orice zi a anului ai ceti o, te simți reîmprospătat, împăcat sufletește și din nou antrenat pentru munca de a doua zi

Aș zice că echivalează cu o călăuză binevoitoare care însoțește și sfătue pe învățător în orice zi a anului.—Așa i se justifică și numele.

Sincronizând trebuințele și datoriile învățătorului cu timpul când trebuie și poate să le facă, „Calendarul” este o pilduitoare școală de anticipare și prudență. Pagina calendaristică dela început, întocmită de harnicul învățător I. C. Spiridon, autorul, ilustrează așa de frumos aceste note caracteristice înțelepciunii.

Cu un cuprins variat și totuși unitar de bine închegate „pagini” ca: pagina social-culturală, literară, pedagogică, comemorativă, de figuri artistice și didactice, străjerie, de politică școlară și radio, „Calendarul Învățătorilor” apare din

nou după o întrerupere care s'a resimțit în rândurile celor ce s'au deprins cu el.

În forma în care a apărut și cu gândul curat de „înfrățire adevărată a întregului corp didactic” el este binevenit între noi și se impune prin spiritul de discernământ care a călăuzit în orice clipă pe autori, la încheierea sa atât de armonioasă.

La clădirea, în viitor, a „calendarului” să se cheme cât mai mulți zidari din cele patru colțuri ale țării și va fi într-o mai largă măsură simbolul de unire și ritm sufletesc al corpului dăscălesc din întreaga țară.

Cu colaboratorii care-i are, abordând probleme vitale reprezentative, „Calendarul Învățătorilor”, așa cum este, încadrat noului tempo de viață națională, rămâne o necesitate reală.

Inv. Al. Th. Staver.

„*Almanahul Străjerilor*” pe 1938. „Straja Țării” a pus la îndemâna comandanților străjeri un prețios îndreptar în activitatea lor zilnică, prin acest almanah.

„Straja Țării”, instituție de elită și de înaltă diriguitoare a educației tineretului în spiritul celor mai nobile sentimente, s'a impus dela început, ca o necesitate organică a românismului creator, prin însăși doctrina ei lapidară, atotcuprinzătoare: „Credință și muncă pentru Țară și Rege”.

Un sentiment de respect, un îndemn de muncă tenace, te cuprinde numai răsfoind publicațiile acestei instituții. Iar dacă lei vei aprofunda, vei găsi tot ce poate fi mai de preț unui suflet: dela fiecare pagină, fiecare rând, emană o atmosferă de caldă iubire pentru aproapele, de nemărginită dragoste pentru tot ce este românesc, pentru tot ce formează patrimoniul național și spiritual al neamului românesc, de venerație pentru jertfele străbunilor, de încredere în forțele spirituale ale neamului și Acela care simbolizează aspirațiile neamului: M. S. Regele.

„*Almanahul străjerilor*” pe 1938 cuprinde peste 400 pa-

gini și e tipărit în condițiuni ireproșabile. Iată portretul Marelui Străjer, apoi urarea Sa către populația țării de anul nou, iar mai departe portretul Marelui Voevod Mihai de Alba-Iulia și al M. S. Reginei Maria.

Fiecare lună a anului cuprinde săptămânal: textele biblice de interpretat la ridicarea pavilionului național, material pentru evocarea zilelor însemnate, programul lunar al comandantului străjer, îndatoriri străjerești, calendarul plugarului vrednic, însemnări folositoare. Părții calendaristice îi urmează un rezumat al realizărilor Străjii Țării în cursul anului 1937 și ale celor trei centre: Breaza, Predeal și Sf. Gheorghe.

Cronica faptelor e atât de bogată, încât ne este peste putință să le rezumăm într-o simplă recenzie. Totuși, am crezut necesar să extragem următoarele date: până la 1 Ianuarie 1937, centrele de îndrumare au format 7290 comandanți și comandante, s'au organizat străjerește 4256 unități cu un efectiv de 785135. „Străjii Țării” îi sunt afectate și unitățile de Arcași în număr de 174, Șoimi în număr de 118, A. C. T. 18, A. C. F. 18, Sport 762, cu un efectiv de 115840.

Urmează apoi cronică factelor regale, care cuprinde 52 pagini. Din această cronică, „ochii cititorului vor prinde viața și truda pentru izbânda țării, zămislite din credință și muncă, din devotament și lealitate”. Aici vedem însușirile alese cu care este înzestrat Suveranul nostru, tot lanțul minunat de întâmplări, în care cuvântul și fapta regală a adus măreția, adevărul și desăvârșită dragoste de Țară.

Iar mai departe, răsfoind almanahul, găsim crâmpee din viața Măriei Sale Marelui Voevod Mihai. Iată-L ținând de coarnele plugului și întorcând brazdă după brazdă.

„Deodată Măria Sa ridică ochii și, privind la boulenii ce suflau din greu, dă comanda de oprirea plugurilor. Cufundați în lucru cum erau, această dispoziție ridică oarecare proteste:

— „De ce, Măria Ta, că tocmai deprinsesem să ții plugul drept”,

— „Dar numai de plug e vorba? Ia uitați-vă și la bieții

boi, ce greu răsuflă", răspunde Marele Voevod"...

...Apoi, apropiindu-se Augustul părinte, îl întreabă cu blândețe:

- „Ei! cum merge Mihăiță?"

- „Deacum am și învățat", răspunde Marele Voevod, adâncindu-și gropița din obraz"...

...„Vor trece anii, se vor depune multe din caerul vremii, dar ziua când un Rege și un fiu moștenitor de Tron au fost țărani vrednici răsturnători de brazdă, va rămâne-luceafăr călăuzitor pentru destinele neamului românesc".

Ultima parte a almanahului cuprinde programele străjerești și sfaturi pentru aplicarea acestor programe.

Această lucrare prezintă interes, nu numai pentru unitățile străjerești, ci pentru orice intelectual dornic să contribuie la noua mișcare de regenerare a neamului sub Înalta îndrumare a Marelui Străjer.

Iată de ce o recomandăm cu toată căldura.

Arionești
28-II-1938

Gh. Anghelescu
Comandant străjer

„Școala Țăranului". Revistă pentru dezvoltarea claselor superioare primare, pentru clasele complementare, cursurile țărănești, cursurile de gospodărie casnică, școli superioare țărănești. (Redacția și Adția: str. D-r. Herescu 18, București IV. Abonamentul 150 pe an).

În fiecare zi, noi dascălii întreprindem o muncă în școală, care cere energie, răbdare și tact. Rezultat al muncii noastre de fiecare zi este că, mai mult sau mai puțin, aprindem, în sufletele tinerei generații, luminița științei și a înțelepciunii. Această flăcără însă, la adolescent și matur, nefiind mereu alimentată, se anemiează și, încetul cu încetul, se stinge... Și, vai, cu câtă greutate a fost aprinsă!... Câtă energie și răbdare s'a cheltuit pentru a o trezi din somnu-i letargic!.. Iar apoi, o nebăgare de seamă la alimentare și o moarte sigură și prematură!...

În urma acestei constatări, oameni de bună credință au căutat și caută mereu criterii de alimentare a flăcării sacre

ce cu grea trudă se aprinde în sufletele tinerelor vlăstare ale neemului. S'a căutat a se înființa, astfel, cursuri complimentare, gimnazii industriale, comerciale, agricole, școli profesionale, de gospodărie, școli țărănești, etc., etc.

Relativ la aceeași chestiune, s'au început discuții prin presă. Fruntașii neamului și oamenii cărții, rând pe rând, își spun cuvântul și-și dau părerea.

Noi învățătorii nu trebuie să stăm departe de tipăriturile de așa natură. Să le cetim cu atenție și, dacă e necesară părerea noastră rezultată din experiența de toate zilele, s'o spunem ..

Și acum rog încă nițică răbdare! să vă cetesc din zilnicul meu câteva spicuri din unele articole dintr'o tipăritură de natura celorla despre care v'am vorbit mai sus.

Tipăritura aceasta are următorul gând: să creieze o școală cât mai a satului. Sau nu o școală, ci o serie de școli și cursuri, dezvoltate unele din altele, legate organic, dela clasele primare superioare până la vârsta de 30 ani și chiar dincolo de această vârstă. Școala aceasta să aibă ca bază principiul activist, practic și cooperatist, iar ca nume să i se zică: Școala Țăranului, școala satului, Universitate populară, țărănea-că, școala plugarilor, ori cum ne-ar fi vrerea, numai folosul să fie cât mai mare.

La această tipăritură colaborează domnii: Ap. D. Culea, Stanciu Stoian, C. Rădulescu-Motru, Iosif I. Gabrea, M. G. Filipescu, Vladimir Ghidionescu, A. Sudițianu, Gh. Dumitrescu, Ion Mihalache, N. S. Culea, etc. etc. Am înșirat pe acești valoroși colaboratori, pentru a da o idee mai concretă despre valoarea acestei tipărituri.

Și acum iată câteva spicuri din unele articole ale tipăriturii.

a) Din articolul „Pestalozzi părinte spiritual de școli țărănești” de dl Ap. D. Culea, spicuim: „Într'o zi, Pestalozzi spuse la cei 50 de ani ai lui, cu smerită simplitate, spre uimirea tuturor: „Vreau să mă fac învățător”. Așa înțelegea și așa trebuia înțeleasă politica binelui obștească: să pui mâna

să astupi isvorul răului acolo unde el cufundă mai adânc poporul: Neștiința; să-i îngrijești rănila cele mai dureroase: Sărăcia și vițiile".

b) Din articolul „Universitățile țărănești din Polonia” de d-l Stanciu Stoian, spicuim: „Universitățile țărănești poloneze nu se gândesc întâi la latura practică. Teatrul, muzica și gimnastica ocupă un loc însemnat în orarul zilnic. Biblioteca este una din grijile de căpetenie ale conducătorilor. Ea n'are sumedenie de cărți, dar e alcătuită cu multă grijă pentru ca toate să fie cetite. Nu sunt uitate apoi ziarele și revistele care se ocupă mai ales cu viața sătască”.

În încheiere se spune că: „Scopul pe care și l-au propus Universitățile țărănești poloneze—desmormirea și deșteptarea la o viață conștientă a țăranimii—este pe cale să se înfăptuiască foarte bine”.

c) Din articolul „Întăile rezultate dela școala superioară țărănească din Poiana-Câmpina, jud. Prahova” de d-l Gh. Dumitrescu, spicuim: „Școala superioară țărănească va păstra permanent legătura cu absolvenții ei, chiar după terminarea completă a celor doi ani de cursuri. Dacă s'ar întâmpla cumva ca ei să uite școala, nu-i va uita însă ea pe ei, căci îi va urma prin diferite mijloace și le va spune neîntrerupt: „Nu uitați că ați trecut pela școala superioară țărănească!” După serbarea de închidere a cursurilor, fiecare elev a plecat acasă cu pomi de sădit, cu stupi, unelte de grădină, seminte și cărți. Școala le-a dat drumul în larg, încrezătoare în pregătirea lor, dar nu-i lasă singuri. Ține neîntrerupt contactul cu ei, îi urmărește!. Nu e vorba însă de urmărire polițistă și de aplicări de sancțiuni. E același principiu al colaborării”.

d) În articolul: „Școala Țărănească din com. Ferdinand I jud. Constanța”, d-l D-r P. Stoenescu descriind activitatea elevilor din această școală și rezultatele la care au ajuns ei, încheie așa: „Sperăm să ajungem la suprema bucurie de a avea o școală țărănească permanentă, care să funcționeze 3 luni de iarnă, cu local propriu. Munca e grea, o știm, dar

nu se dăm la lături, când țelul este așa de frumos. Indemnăm pe toți intelectuali, mai ales pe cei ieșiți din milocul satului, să păstreze legăturile sufletești cu sâtenii și să-i îndrăgască”.

e) În articolul „Școala superioară țărănească din Tg. Fierbânt, județ Ilfov”, de dl Stanciu Stocan, între altele, spune: „Școala superioară țărănească n'are nici un rost dacă nu este legată de locul unde se înfăptuiește învățământul. În asemenea școală trebuie locuit, pentru a fi clădit pe baze reale. Internatul este un lucru foarte important în organizarea unei școli țărănești. Se pot înfăptui și școli țărănești fără internat, însă în acest caz elevul trebuie să fie urmărit în țelul său de viață de acasă, pentru a-l face să-și schimbe potrivit cu cerințe învăț școlară”.

f) Din articolul „Rezultatele școlilor superioare țărănești din Danemarca”, apărut în „Danemarca este țara unde satul e mecanizat ca o uzină, unde fiecare vacă este tratată ca o fabrică de lapte, fiecare porc ca o fabrică de carne și grămele țării unde animalele, arborii și florile sunt ridicate la demnitatea omenească. Munca Danezilor este prinșă toată într-o rețea de cooperative de producție, iar economia cooperatistă daneză este pe de-a-ntregul o cooperare țărănească”.

g) În continuare, din articolul „Educația agricultorilor în țările scandinave”, de dl A. Sărbănuș, apărut în „Școlile de agricultură daneze s'au născut din școli superioare țărănești. Ele sunt școli libere, unde nu se depun examene, la fără control de stat sau de vreă autoritate oficială. Fiecare școală încearcă după metode variabile, având toate artele proprii să perfecționeze munca tinerilor țărani, pentru exploatarea pășunilor și câmpurilor. Originalitatea și libertatea acestor școli este în esență că nu s'interesează de stat, ci de țărani care vor să-și îmbunătățească viața în creșterea unei școli agricole de perfecționare a muncii lor”.

h) În articolul „Răspuns la ancheta despre școli ce trebuie să aibă”, de dl C. Kădălcă-Motru, apărut în „Satul nostru schimbător este la primul rând. Libertatea de exprimare și publicare a fost distrusă. Cum se a făcut țara lui de unde

nioară n'ar putea fi readus la viață decât prin o școală organizată pe măsura intereselor țărănești. Școala satului de astăzi, însă, este o școală streină de interesele țărănești; este o școală de imitație burgheză, o școală orășenească.

i) Domnul prof. D. Gusti despre școlile superioare țărănești:—„Am convingerea profundă că, în câțiva ani, prin o educație sistematică și serioasă a tineretului matur, flăcăi și fete dela sate, s'ar schimba mult în bine fața și sufletul țării... Trebuie să deșteptăm în țăran mai multă dragoste de sat și pământ. Acesta ar fi rostul școlii superioare țărănești. Ea este impusă de structura socială și economică a țării.

Școala superioară țărănească este școala care pregătește elita conducătoare a satului, școala bunilor gospodari și cetățeni. Ea va forma pe țăranul luminat la minte și la suflet, cu deprinderi noi și creator al unei civilizații proprii satești și românești“

Inv. Teoctist Mănescu

Profesionale.

Învățătorii în alte țări :

Situația învățătorilor din Bulgaria. Biroul Congresului Federațiunii Internaționale a învățătorilor, ținut anul acesta la Paris între 30 Iulie și 1 August, a primit din partea unui învățător din Bulgaria următoarele rânduri:

„Politica școlară continuă într'un spirit de constrângere și opresiune... Școala nu are dreptul unei educațiuni libere, dar cultivă un spirit mistic și șovin, care respinge orice sentiment de legătură între patrie și umanitate..

Atențiunea tineretului nu este îndreptată către idealurile altruismului etern, de pace și înțelegere, bazate pe o muncă intelectuală și fizică, ci către scopuri cu totul contrare... Personalul învățământului este obiectul unui control sever și al unei prigoniri amare. Libertatea sa de gândire este cu totul suprimată.. Foarte mulți învățători au fost destituiți pentru motive de manifestare în favoarea libertății. Învățătorul a rămas, sub raportul retribuției muncii, treapta cea mai de jos. Noile organizațiuni învățătoresci sunt lăsate libere, numai dacă se pun în slujba ideilor fasciste și dictatoriale ale guvernului.. Colegii noștri din țările democratice libere nu-și pot imagina condițiunile inumane, în care lucrează învățătorii din Bulgaria, sub regimul acesta de arbitraj și constrângere“.

... Autorul scrisorii a ținut să rămână numai decît anonim.

Învățătorii în Austria. Corpul învățătorilor se organizează în „Kameradschaft“. Conducerea acestei organizații este numită de guvern și ea singură reprezintă pe învățători.. Toate asociațiile cu tendințe liberale au fost desființate prin lege. Altfel de organizațiuni, decât cele aprobate de guvern, sunt urmărite de poliție și pedepsite prin lege.. Nimeni nu are voie să participe la un congres străin. O sută de învățători austrieci au fost pedepsiți pentru intenția de a participa la Congresul Internațional al Învățătorilor...

„Kameradschaft”-ul nu are nici un fel de răspundere morală față de învățători. Tot ce face el, apare într’o publicație a sa „Der Pflichtschullehrer”, care a apărut de șapte ori dela 1935 încoace. Învățătorii nu-și pot prezenta nicăiri reclamațiile lor. Conducătorii „Kameradschaft”-ului nu pot și nu vor să se facă, în nici un chip, interpreții nemulțumirilor corpului învățătoresc, iar reuniunile învățătorilor nu sunt permise nici chiar în singurul partid politic recunoscut: „Frontul patriotic”.—Unicul drept al învățătorilor sunt manifestările de loialitate față de cancelarul Schuschnig și aici numai pentru a aplauda, nu și pentru a vorbi. Întregul corp este supus de regim. Cu amărăciune și invidie, corpul învățătoresc austriac compară situația sa cu a colegilor din alte state ale Europei, unde învățătorii, întruniți, pot discuta liber, asupra problemelor de ordin școlar.-

Gh. Rusu

O sărbătorire.

Un fapt divers, se va spune, o sărbătorire ca atâtea multe altele. Și, cu toate acestea, pentru viața parohială a satului Arionești, ziua de 1 Martie a. c., ziua sărbătoririi ieșirii la pensie a colegei noastre, d. M. Covalevschi, va rămâne pentru noi o zi de refugiu sufletesc, atunci când, necazurile și greutatea vor căuta să ne copleșească.

Sărbătorita Maria Covalevschi face parte din generația învățătorilor cari au infruntat cu bărbăție toate greutățile, pentru a ține aprinsă flacăra românismului, în împrejurări deosebit de grele, în timpuri vitrege pentru soarta Moldovenilor noștri

A intrat în învățământ în anul 1910 și a funcționat ca învățătoare în satele: Sofia, Cuhurești de Jos, Vârtejeni și Chirileni, iar în 1930 a fost transferată după cerere la școala din satul Arionești.

Prin toate satele, unde a fost învățătoare, a lăsat în urma sa regrete unanime din partea colegilor, lacrimi de durerea despărțirii în sufletele micilor copilași, pentru cari s’a jertfit, dându-le suflet din sufletul său, dragoste din inima

sa și tot ce poate oferi o conștiință nobilă.

Un apostol, care și-a înțeles datoria așa cum trebuie, un apostol de o corectitudine și punctualitate ireproșabile, un apostol care s'a devotat cu trup și suflet școalei, iată ce a fost colega M. Covalevski în cariera ei și iată de ce râvnim să urmărim aceeași cale dreaptă, aceeași cale luminată, fără echivocuri, fără pertractări în fața datoriei, iată de ce noi o considerăm tot ca colegă, făcând parte activă din corpul nostru învățătoresc, prin însuși concursul pe care ni-l dă și astăzi, deși, ca pensionară, s'ar putea odihni în tihnă.

Și noi, cari avem în fața noastră șirul lung de ani ai datoriei, în clipe de cumpănă, cum am spus mai sus, să ne întoarcem cu gândul la ziua de astăzi, când am evocat^o trecutul pilduitor de muncă al colegei d. M. Covalevski și în această reculegere să ne reîmprospătăm puterile de muncă, aducând pe primul plan al conștiinței, datoria de misionar al neamului românesc și solidaritate profesională.

Gh. Anghelescu

Excursiile Meșeceului.

Secția turistică a Meșeceului organizează următoarele excursii:

BANAT. 1-28 Iulie (28 zile), pe drumul: Iași-București-Târgoviște-Pitești-Curtea de Argeș-Craiova-T. Severin-Herculane-Lugoj-Buziaș-Reșița-Timișoara-Arad-Deva-Petroșani-Sibiu-Ocna Sibiului-Ocnele Mari-R. Vâlcea-Călimănești-Făgăraș-Brașov-Sinaia-Câmpina-Ploiești-Iași,

TRANSILVANIA 1-28 August (28 zile), pe drumul: Iași-Comănești-M, Ciuc-Tușnad-Sf. Gheorghe-Brașov-Sighișoara-Mediaș-Blaj-Alba Iulia-Tg. Mureș-Sovata-Turda-Cluj-Oradea-Sătmar-Baia Mare-Dej-Bistrița-Dornișoara-Vatra Dornei-Câmpulung-Gura Humorului-Iași.

DOBROGEA 1-14 Septembrie (14 zile) pe drumul: Iași-Galați-Brăila-Bazargic-Balcic-Constanța-Agigea-Tekirghiol-Sulina-Vâlcov-Ismail-Tulcea-Iași.

Excursioniștii vor vizita tot ce e demn de văzut în jurul acestor itinerare și, pentru ca excursia să nu fie oboșitoare, deplasările se vor face dimineața pe răcoare, iar din loc în loc se vor face popasuri odihnitoare în principalele stațiuni balneare și climaterice, printre care: Băile Herculane—Buziaș—Ocna Sibiului—Călimănești—Sinaia—Tușnad—Sovata—Vatra Dornei—Tekirghiol—Eforie

Participările la I-a sau a II-a excursie sunt:

Particularii 2500 lei, studenții și elevii 2000 lei; în care intră: trenul, casa și masa în condiții ireproșabile.

Participările la a III-a sunt: Particularii 2000 lei, studenții și elevii 1700 lei; în care se cuprinde: trenul, autobuzul, vaporul, casa și masa în condițiile de mai sus. Cine din excursioniști ar dori un anumit regim alimentar, plus de confort (vagon de turism)..., va plăti respectiv. .

Dormitul va fi aranjat în tren (vagoane de accelerat clasă III), așa că excursionistul trebuie să-și aducă: pernă, pătură și lenjeria necesară. Pe alocuri vor putea fi și găzduiri.

Se pot rezerva și compartimente. Doamnele și domnișoarele vor avea vagon aparte.

La înscriere se va depune suma de 500 lei, iar la plecare achitarea.

Înscrierile se vor închide cu 2 săptămâni înaintea plecării excursii, după care dată înscrișii nu se mai pot retrage. În caz de forță majoră, se admit substituiri.

Excursioniștii se pot sui și coborî și din alte stații de pe itinerar.

Aceste excursii, la alcătuirea cărora au contribuit distinșii noștri colaboratori: d-nii prof. univ. V. Buțureanu, P. Butor, M. David, I. Atanasiu, Gh. Tudoranu, C. Moțaș, M. Savul, d-nul prof. T. Berescu, constituiesc minunate prilejuri de a cunoaște țara.

Excursiile vor fi dirijate de către d-nii prof. univ. I. Atanasiu, C. Moțaș..

Înscrierile se fac la d-l Filip Mașolui, strada Toma Cozma 2 și la filiale județene ale Meseceului.

Utilizați aceste prilejuri excepționale de a cunoaște frumusețile țării.

Asociația Învățătorilor din Jud. Soroca

Nr. 48

Anul 1938, Martie 8

Sediul: Soroca, Casa Învățătorilor

Convocare.

În conformitate cu art. 27, 28, 31 și 32 din statutul Asociației Învățătorilor din România și potrivit hotărârii din 6/III 1938 a Comitetului, se convoacă pentru ziua de 17 Aprilie 1938, ora 9 a. m., la sediu, Adunarea Generală a Asociației Învățătorilor din jud. Soroca.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Comitetului și gestiunea pe anul 1937.
2. Darea de seamă a Comisiei de Cenzori și descărcarea de gestiune.
3. Dările de seamă ale președinților de subsecții.
4. Programul de activitate pe anul 1938:
 - a) Programul general,
 - b) Casa de odihnă din Câmpulung-Moldova: lucrări, regim de exploatare.
5. Bugetul pe anul 1938.
6. Alegerea Comitetului și a Comisiei de Cenzori pe o nouă perioadă de 3 ani.
7. Desideratele secției noastre asupra chestiunilor dela ordinea de zi a Congresului General și Adunării Delegaților din Septembrie viitor.
8. Diverse.

În caz de neîntrunire, la data de mai sus, a numărului statutar de membri (jumătate plus unul), a doua adunare va avea loc cu orice număr de membri prezenți, în aceeași zi, la ora 11 a. m., în același loc și cu aceeași ordine de zi.

Președinte, V. Ciubotaru**Secretar, I. Cernopol**

Cooperativa „Lupta” a Corpului Didactic din Județul Soroca.

No. 50 din 9 Martie 1938.

Convocare.

Conform art. 36 din statute și hotărîrii Consiliului de Administrație din 6 Martie 1938, d-nii membri ai Cooperativei „Lupta” a Corpului Didactic din jud. Soroca sunt convocați în Adunare Generală ordinară pe ziua de 18 Aprilie 1938, ora 7 a. m. în sala Asociației Inv. din orașul Soroca.

Ordinea de zi:

1. A asculta darea de seamă a Consiliului de Ad-ție asupra gestiunii pe anul 1937.
2. A asculta raportul Comisiunii de Cenzori.
3. Aprobarea bilanțului, contului de profit & pierdere și descărcarea Consiliului de Ad-ție de gestiunea pe anul 1937.
4. Aprobarea proiectului de repartizare a beneficiului net.
5. A decide asupra primirilor de noi membri și ieșirilor din societate.
6. A fixa maximul sumei până la care se poate angaja Cooperativa în cursul anului.
7. Să ia cunoștință de obligațiile contractate personal de membrii Consiliului de Ad-ție și Cenzori față de Cooperative.
8. A reînoui 1/3 din membrii Consiliului de Ad-ție.
9. A alege trei cenzori și trei supleanți.
10. A vota bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 1938.
11. Stabilirea $\frac{1}{10}\%$ asupra împrumuturilor și depunerilor.
12. Înființarea de sucursale și centre de desfacere.
13. Diverse chestiuni și propuneri pentru bunul mers al Cooperativei.

În caz că la data arată mai sus nu se va întruni, numărul de membri cerut de art. 38 din statute (o treime), a doua adunare generală se va ține în aceeași zi, în același loc, la ora 9 a. m., cu aceeași ordine de zi și cu orice număr de membri prezenți.

Bilanțul, contul de profit și pierdere, proiectul de repartizare a beneficiului net, proiectul de buget pe anul 1938, contul fiecărui membru, precum și registrele de contabilitate se pot vedea, conform art. 37 din statute, de către d-nii membri în fiecare zi, cu începere de la data prezentei convocări, la sediul cooperativei.

Deciziunile luate de Adunarea Generală în limita statutelor și legii, cu privire la chestiunile cuprinse în ordinea de zi, sunt obligatorii pentru toți societarii, chiar și pentru cei cari n'au luat parte sau cari se opun (cu respectarea dreptului prevăzut la art. 160 cod. com. și art. 41 din statute).

Președinte, *P. Sfetcă.*Contabil, *I. Maistruc.*

Banca Populară „PROGRESUL“

— a —

CORPULUI DIDACTIC

din jud. Soroca

No. 95

1938, Martie 9.

Convocare.

Conform art. 35 din statute și hotărârii Consiliului de Ad-ție din 6 Martie 1938, d-nii membri ai Băncii Populare „Progresul“ a Corpului Didactic din județul Soroca sunt rugați a se întruni în Adunare Generală ordinară în ziua de 18 Aprilie 1938 ora 2 p. m., la sediul Băncii, în localul Asociației Învățătorilor Soroca.

Dacă la această oră nu se va întruni numărul de membri prevăzut de art. 37 din statute, a doua Adunare Generală se va ține în aceeași zi, ora 4 p. m., în același local, cu un minimum de 50 membri prezenți și cu ordinea de zi din această convocare.

Bilanțul, contul de profit & pierderi, registrele de contabilitate și contul personal pot fi văzute de d-nii membri în fiecare zi, la bancă.

Ordinea de zi:

1. A se asculta darea de seamă asupra gestiunii pe anul 1937.

2. A se asculta raportul Comisiei Cenzorilor.

3. A se discuta, aproba sau modifica bilanțul pe an. 1937.

4. A se da Consiliului de Ad-ție descărcare de gestiune.

5. A se aproba proiectul de repartizare a beneficiului net.

6. A se reînoui 1/3 din membrii Consiliului de Ad-ție.

7. A se alege 3 cenzori și 3 supleanți.

8. A se alege un delegat la Adunarea Generală a Uniunii de Cooperative „Basarabia“ Chișinău,

9. A se vota bugetul pe anul 1938.

10. A se lua cunoștință de împrumuturile membrilor consiliului și ale cenzorilor.

11. A se pronunța asupra primirilor și ieșirilor din Societate.

12. A se fixa dobânda la depunerile spre fructificare.

13. A se fixa maximul sumei la care pot ajunge depunerile individuale.

14. A se stabili maximul sumei ce se poate acorda ca împrumut unui membru și societăților.

15. A se fixa % la împrumuturile acordate.

16. Casa de ajutor.

17. Diverse chestiuni în legătură cu bunul mers al Băncii.

Deciziunile luate de Adunarea Generală în chestiunile cuprinse în ordinea de zi și în limita statutelor și legii, sunt obligatorii pentru toți societarii (chiar pentru cei cari n'au luat parte sau care se opun), cu respectarea dreptului prevăzut de lege și statut.

Nici un societar nu poate avea mai mult decât un singur vot.

Președinte, P. Sfeclă

Contabil, T. Dolghi

Asociația Învățătorilor din Jud. Sorocea

Contul de profit și pierdere

încheiat la 31 Decembrie 1937.

DEBIT

CREDIT

Cheltuieli	Lei	Venituri	Lei
Cheltuieli generale	23465	Cotizații dela înv.	121607
Cheltuieli Ad-ție .	79888	Incasări dela aren-	
Reconstr. dormito-		da sălii .	9800
rului .	38810	Incasări p. găzdu-	
Impozite .	15629	ire la cămin etc.	26035
Asigur. imobilului	4020	Incasări p. convor-	
Procente p. impr.	22372	biri telefonice .	8029
Salarii .	79660	Subvenții dela B-ca	
Deplasări .	21449	„Progresul” .	209102
Întreținerea cămin.		Subvenții dela Co-	
dormitor. .	21479	oper. „Lupta” .	128038
Cheltuieli culturale	36868	Cotizații p. constr.	
Cotiz. A. G-le și		vilei Câmpulung .	313190
Region. .	9000	Incasări dela rev.	
Asistența juridică		„Solidaritatea” .	8891
și mici ajutoare .	1618		
Fond de rezervă.	10454		
Fond constr. imob.	430080		
Fond p. mobilier .	18987		
„ „ bibliotecă	10913		
Total .	824692	Total .	824692

Președinte, V. Ciubotaru

Membrii Comitetului: P. Sfeclă, C. Brin,
I. Cușulab, D. Suveică, A. Vataman,
Gh. Buga, Vl. Mociușchi, P. Cosciug
Contabil, T. Dolghi.

Cenzori: I. Iurcișin, Gh. Rusu

Bilanțul

Încheiat la 31 Decembrie 1937

ACTIV

PASIV

Denumirea conturilor	Suma	Denumirea centurilor	Suma
Casa	19979	Fond de rezervă	25847
Depozite la dif. instituții	189978	„ amortiz. imobil	1722934
Efecte publice	88800	„ „ mobilier.	149225
Imobil	2958408	„ „ bibliot.	30913
Mobilier	189873	„ de dif. de curs la ef.	7290
Biblioteca	49128	Diverși creditori	1487688
		Sume tranzitorii	71469
Total	3495366	Total	3495366

Președinte V. Ciubotaru

Membrii Comitetului

P. Sfecă
C. Briu
I. Cuțulab
D. Suveică
A. Vataman
Gh. Buga
Vi. Mociuțchi
P. Cosciug

Contabil T. Dolghi

SOLIDARITATEA

Bilanțul

la 31 Decembrie 1937

PASIV

ACTIV

SOLIDARITATEA

Denumirea conturilor	S u m e		Denumirea conturilor	S u m e	
	Parțiale	Totale		Parțiale	Totale
Casa		60791	Capital social	1350837	
Mobilier și edecuri		111779	Depuneri spre fruct.	2731044	4081881
Diverși debitori		3619278	Efecte de plată	1241487	
Mărfuri în depozit:			Furnizori	2368400	
Secția I-a	1093198		Cont curent B-ca „Progresul”	779309	4389196
„ a II-a	2941898		Fond de rezervă	159525	
„ a III-a	967710		„ „ prevedere	200340	
Sucursale și centre de desf.	405597		„ efecte publice	2200	
Mărfuri spre restituire	36410	5444813	„ p. amort. mobil.	33166	395231
Efecte publice		4400	Efecte de plată în garanție		800000
Cheltueli anticipate		6138	Sume tranzitoare		104349
Efecte de plată în garanție			Garanții		28955
Banca „Progresul”		800000	Impozite de plată		14839
			Total		9814451
Total activ		10047199	Profit & pierdere - Benef. net		232748
			Total pasiv		10047199

Subsemnații membri ai Cons. de Ad-ție certificăm exact, și realit. cifrelor cuprinse în prezentul act.

36 Președinte, P. Sfecă
 Director, V. Munteanu
 Contabil, I. Maistruc

Membrii { I. Cușub, V. Ciubotaru, Vl. Mociu-
 chi, A. Valaman, D. Suveică, V. Lu-
 pașcu, A. Sârghi, Th. Dolghi

Cenzori { Th. Cobotarenca
 I. Madonici
 Gh. Ciornea

Profit și pierdere

la 31 Decembrie 1937

DEBIT

CREDIT

Cheltueli	S u m e		Venituri	S u m e	
	Parțiale	Totale		Parțiale	Totale
Cheltueli de Ad-ție:			Rezultatul vânzărilor		
Întreținerea localului . . .	65000		Secția I-a		
Registre, imprimate, furnituri de cancelarie . . .	11109		Din vânzarea cărților liter. . .	42377	
Timbre, polițe, convorbiri telefonice . . .	32269		Cărți școlare . . .	128613	
Spese de transport și întreținerea Consiliului de Ad-ție și Com. de Cenzori . . .	13448		Papetăria . . .	78340	
Salarii . . .	248800		Instrumente muzicale . . .	55039	
Cotizația Uniunii de Contr. . .	6750		Regia . . .	5539	309908
Cotizația Centralei . . .	16142		Rezultatul vânzărilor		
Impozit comercial . . .	25000		Secția a II-a		
Subvenții: Solidaritatea . . .	5000		Manufactura . . .	420765	
pt dactilograf . . .	4200		Galanteria . . .	61636	
Asigurarea mărf. contra foc . . .	13971		Încălțăminte . . .	91787	
Remiza dir. și vânzăt.-șefi . . .	104330		Aparate de radio și accesorii . . .	67987	642175
Erori la cassă . . .	2000				

C h e l t u e l i	S u m e		V e n i t u r i	S u m e	
	Parțiale	Totale		Parțiale	Totale
Cheltueli neprevăzute	3716		Rezultatul vânzărilor		
Impozite comunale	2060		Secția a III-a		
Asig. mărfur. contra furt	4161		Galanteria		119529
Cota parte p. asig. soc. a funct.	10006		Dobânzi și beneficii diverse		47597
Retribuția Comit. de Direcție	15600				
Diferite delegații	5859				
Retrib. deleg. p. rec. mărfur.	10400				
Intreț. Com. de Inventariere	11350	610971			
D o b â n z i :					
La efecte de plată	85822				
• depuneri spre fructificare	155950				
• fond de rezervă	9000				
• „ de prevedere ..	11340	262112			
Amortismente:					
Mobilierul	11178				
Efectelor publice	2200	13378			
Total cheltueli		886461			
Beneficiul uez		232748			
Total General		1119209	Total General		1119209

Pentru exactitate și realitate
Președinte, P. Sfeclă

Contabil, T. Maistruc

Banca populară „Progresul” a C. D. Soroca

Bilanț

încheiat pe ziua de 31 Decembrie 1937.

ACTIV**PASIV**

Denumirea conturilor	Suma	Denumirea conturilor	Suma
Casa . . .	27727	Capital social .	5775583
Depozite la diverse instituții . . .	1795190	Fond rezervă .	123172
Efecte publice și acțiuni . . .	73920	„ creanțe dub. .	73904
Imprum. la societ. .	8027507	„ amort. mob. .	28189
Impr. la soc. coop. .	779309	„ difer. curs .	7560
Diversi debitori .	715240	Depuneri fructific. .	5103698
Creanțe dubioase .	73904	Diversi creditori .	44292
Mobilier . . .	38811	Casa de aj. recipr. .	191193
Total activ .	531608	Sume tranzitoare .	60041
Conturi de ordine .	1396402	Beneficii net .	123976
		Total pasiv .	11531608
		Conturi de ordine .	1296402

Președinte, *P. Sfecă*

Membri

V. Ciubotaru
T. Dolghi
C. Brin
V. Lupășcu
Vlad Mociușchi
A. Vataman
D. Suveică
I. Cuțulab

Contabil, *T. Dolghi*

Banca Populară „Progresul” a C. D. Soroca

Profit și Pierdere

Încheiat pe ziua de 31 Decembrie 1937

DEBIT

CREDIT

Cheltueli	Suma	Venituri	Suma
Cheltueli de ad-ție		Dobânzi și beneficii	511390
Cheltueli generale .	50986	Comisioane Loteria	
Salarii .	116000	de stat .	5480
Jetoane și cheltueli		Comisioane asigurări	
deplasare .	21718	Vulturul .	2006
Contribuții control.	30736		
Cheltueli culturale și			
filantropice .	14400		
Asigurări .	1248		
Impozite .	21874		
Amortismente			
Mobilier .	3862		
Creanțe dubioase .	35634		
Dobânzi			
Dobânzi la depuneri	98442		
Total cheltueli .	394900		
Beneficiu net .	123976		
Total Debit .	518876	Total venituri .	518876

Președinte, P. Sfeciă

Contabil, T. Dolghi

Informațiuni.

Dela alții.

Asociația învățătorilor din Botoșani și-a înaugurat, în luna Noembrie, localul băncii „Solidaritatea” și al căminului învățătoresc.

Învățătorii din Putna și-au pus cooperativa de librărie în funcțiune.

Adunarea generală a învățătorilor din Tighina a aprobat vinderea localului existent și cumpărarea unui local comun celor trei instituții: asociație, bancă și cooperativă.

Căminul corpului didactic primar din jud. Prahova costă 13.036.308 lei. Clădirea are sub-sol, parter și 3 etaje.

Această asociație a mai organizat un cor cu învățătorii din județ și o secție de ajutor pentru înmormântare. Din suma ce primește familia decedatului se oprește suma de 6000 lei, din care se ridică o cruce frumoasă de marmoră etc.

Limba română a fost introdusă ca obiect obligatoriu în școlile superioare din Cehoslovacia. Aceasta pentru o cât

mai strânsă legătură dintre noi și aliații noștri cehoslovaci.

Cu prilejul deschiderii anului de studii al universității din Cernăuți, s'a pus piatra de temelie a unui mare palat cultural, menit să adăpostească și biblioteca universității și arhivele statului. Mărețul palat va costa una sută milioane lei.

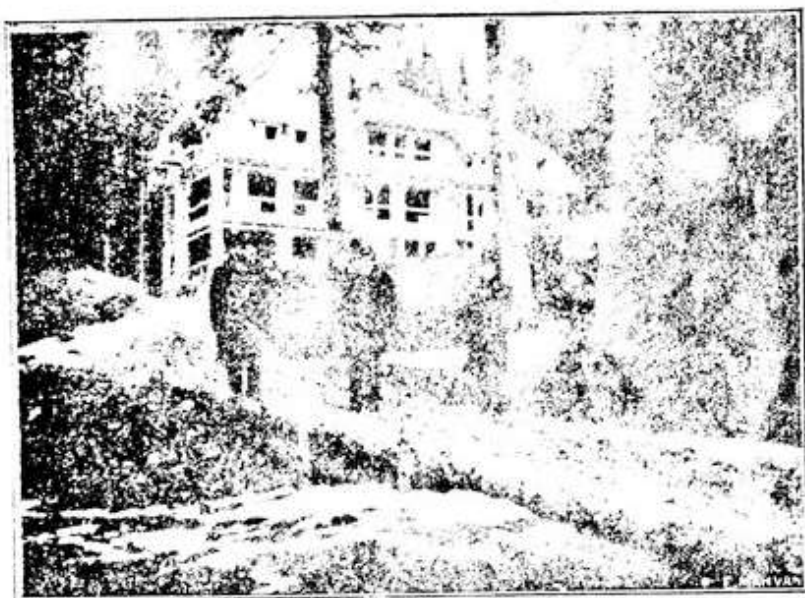
În baza disp. No. 154652/937 a serviciului comercial pendinte de Regia Autonomă C. F. R., dela 12—X—1937 tariful în vigoare pentru carnetele de călătorie vor fi de 100 lei p. cl. I și II și 75 lei p. cl. III.

Aceasta privește pe cei ce solicită noi carnete.

I. Cuțulab

Dela noi,

Cartea „Politica culturii în România contemporană” de d-l prof. Șt. Bărsănescu se vinde cu prețul de 100 lei exemplarul, în loc de 160 lei, cum fusese fixat la început. Având în vedere acest preț scăzut al cărții și calitățile ei de material documentar, conștiincios expus și științific comentat, o recomandăm călduros cetitorilor noștri.

Casa de odihnă din Câmpulung: stadiul de lucru din vacanța Crăciunului.

La Sergheevca—Șabolat, din vila grupului de proprietari soroceni, se vinde în condițiuni convenabile, eventual în rate, o cameră. A se întreba la Asociația noastră.

Căminul Cultural din Rublenița roagă căminele din județ să-i restituie—oricare ar fi rezultatul lor—listele de subscripție, ce le-au fost trimise cu No. 42 din 5 Mai 1937.

Colegele și colegii cari au nevoie de băi la mare, sunt rugați a ne comunica aceasta până la data de 1 Aprilie, spre a se putea organiza, la Sergheevca, o găzduire mai ieftină, prin Asociația noastră, la una din vile ce ni s'a oferit.

S'au înființat cooperative școlare: „Albina”—Moșani, „Izvorul”—Cenușa, „Unirea”—Cotiugenii Mari șc. Nr. 2.

Au mai subscris la imobil d-nii: Ciubotaru Pavel—Briceva, Golovatâi Ion—Alexandreni, Osadciuc Ion—Slob. Vorâncău, Popestaș Alexandru—Plopi, Turcanu Valerian—Vasilcău, Pânzaru Gheorghe—Bahrinești (a achitat în numerar la casă

1200 lei sub chit. Nr. 480.2/II 1938), Negruț Dumitru—Grinăuți.

Au mai donat Asociației pentru imobil suma de 1200 lei subscrisă anterior ca împrumut d-nii: Lasarev Gheorghe—Cosăuți, Bolgar (Savițchi) Maria—Climăuți de sus, Bolgar Petru—Climăuți de sus, Frațman Mihail—Vadu-Râșcu, Ciobanu P. Luchian—Bărnova, Sacară Eugenia—Zgura, Sacară Vasile—Zgura, Capbătut Vasile—Căprești trg., Leancă V. Gheorghe—Sevirova, Șoimu Ion—Stoicani, Rusnac Teodor—Alexandreni, Pânzaru Gheorghe—Bahrinești, Gulea Iacob—Elena Doamna.

S'au mai înființat Cămine culturale: „Ion Creangă” com. Nădușita, Președinte—Flocosu Grigore, inv.

La Casa de odihnă din Câmpulung a Asociației noastre se lucrează în prezent la tencuială, podelele, ușile, ferestrele și mobilierul. Sperăm că la 1 Iulie Casa va începe să funcționeze.

Colegii membri ai cooperativei „Lupta” sunt rugați să depună la cooperativă până la

data de 20 Aprilie bonurile pentru prima de consum, colectate pe anul 1937. Aceasta în vederea calculării primei la mărfurile cumpărate de fiecare

Cooperativa „Lupta” a primit un bogat asortiment de stofe Scherg pentru bărbați și dame.

La secția radio se pot procura toate accesoriile pentru aparate, inclusiv lămpile.

În curând se va deschide la cooperativă și un atelier pentru repararea aparatelor de radio.

Titlu *Solidaritatea*

Subiect *Reviste pedagogice din Basarabia; Corp didactic; Învățământ școlar - Basarabia; Pedagogie - Basarabia; Educație; Literatură română*

Descriere *"Solidaritatea" (1923-1940; 1942-1944). Buletin al Asociației Invatatorilor, sectia judetului Soroca. Apare lunar din 14 ianuarie 1923 pina in 1940. Din februarie 1923 apare cu subtitlu "Organ al Asociatiei Invatatorilor din judetul Soroca", iar din 1932 apare cu subtitlu "Organul Asociatiei Corpului Didactic din judetul Soroca". Este unica publicatie pedagogica care isi reia aparitia in anii razboiului, editindu-se lunar din 1942 pina in 1944. Revista acorda o mare atentie prestigiului invatatorului in scoala si societate, precum si obligativitatii invatamintului, programelor scolare si perfectionarii lor continue. Acest numar este complet, contine ilustratii si tabele, poate fi consultat fizic.*

Editor *Biblioteca Națională a Republicii Moldova*

Contributor *Gasca, G. (fond.); Buga, Gheorghe (fond.); Constantinescu, N. M. (fond.); Secara, Vasile (red.); Iov, Dumitru (red.)*

Data *2009*

Tip *Text/Periodice vechi*

Format *text/xml; image/tiff*

Sursă *Solidaritatea: Organul Asociatiei Invatatorilor din judetul Soroca.- Soroca: Tipografia "P. Litvac", 1938.- An. 16, Nr. 1-2.- Ian. - Febr.- 46 p.*

Limba *ro*

Acoperire *Sec.20; Basarabia*

Drepturi *Document cu acces liber*